

Verantwoordelijkheid wordt hopelijk het woord van 2026. Je verantwoordelijkheid nemen was vroeger, en soms moet je terugkijken, een normale bezigheid. Tegenwoordig zijn we met de waan van de dag zo druk, dat we misschien maar 2 tot 3 minuten over hebben om onze verantwoordelijkheid te nemen. Door de waan van de dag zijn we zo met ons zelf bezig, dat voor de hand liggende dagelijkse dingetjes vergeten worden.

In een vorige column had ik het over stoepje vegen als het gesneeuwd had. Bij zieke burens deed je het ook. Als de burens ziek waren, werd het potje met eten groter, zodat er gedeeld kon worden. Je lette meer op elkaar en dat was doodgewoon en indien nodig nam je je verantwoordelijkheid en lette je op alles dat in de straat gebeurde en dat zorgde voor rust, opvang of een schouder, indien nodig!

Tijdens nieuwjaar wensen we elkaar van alles, Veel goeds, moois, gezondheid of zelfs meer persoonlijke dingetjes, maar elkaar op een beleefde manier aanspreken op iets, dat wordt lastiger. Eigenlijk zou dit niet moeten, omdat verantwoordelijkheid nemen heel gewoon is.

“Hagenaars zetten hun knipperlicht niet aan”, schreef dhr. Bral, “Hagenaars laten zich niets opleggen” en daar lijkt het wel op! Ditzelfde geldt voor het hand uitsteken. Het verkeer verloopt wat prettiger als we meer rekening met elkaar gaan houden. Niet alleen auto’s tegen fietsers en voetgangers.

Verantwoordelijkheid nemen kan ook op het gebied liggen van elkaar aanspreken. Dit laatste wordt wel erg moeilijk gemaakt door de hedendaagse korte lontjes mentaliteit, maar melding maken van iets kan wel. We worden ook op meldingen afgerekend. Als er statistisch gezien niet genoeg gemeld is c.q. geklaagd wordt, dan is er geen reden om aandacht aan de zaak te besteden. Doen we het wel, dan lijkt het net of het extra werk is, meer energie kost en ja.....aan de andere kant is elke (klacht)melding er één en daarop moet gereageerd worden. Overheid, neem je verantwoordelijkheid en treedt op. Kom kijken en help de melder.

Bijplaatsen is ook zo iets. Probeer zoveel mogelijk in de orac’s weg te gooien. Scheur karton in kleine stukjes en grotere stukken kunnen naar het afvalstation. In Loosduinen hebben we genoeg orac’s en een afvalstation; gratis, maar gemak dient de mens en na bijplaatsing is het mijn verantwoordelijkheid niet meer. Dat het eindigt in iemands voortuin of over de straten wordt verspreid, is een serieus probleem. Plastic zakken worden nog steeds ‘aangevallen’ door die grote ‘witte vogels’ en de rest laten ze liggen. Ze zijn verzadigd, hebben hun verantwoordelijkheid genomen door de restjes op te eten; helaas de rest is rommel.

*Laten we met elkaar dit jaar eens meer verantwoordelijk zijn
en meer op elkaar letten en elkaar helpen.....net als vroeger!*

Vriendelijke groet,

Pjer Wijsman
Voorzitter Commissie Loosduinen

